

OBSAH:

•

Knih první.

Kapitola první str. 2—32

Vznikání nového ústroje politického. — I. Zásada revoluční strany, — Její provádění. — II. Utváření jakobína. — Prvky jeho povahy vzhledem k lidskému pokolení. — V každé společnosti hrdost a dogmatismus naráží a bouří se. — Jak jsou zdržovány ve společnostech uspořádaných. — Jak se rozvíjejí v nové soustavě. — Účinek prostředí na obraznost a ctižádost. — Vybízení k utopii, záplava slova, rozvrat idejí. — Uprázdňení míst, vyzvání chtivostí, rozpoutání citu. — III. Psychologie jakobína. — Jeho rozumový postup. — Nadvláda formulí a zatlačení faktů. — Proměna rovnováhy duševní. — Příznaky této proměny v revolučním slohu. — Řeč a rozum jakobínův. — V čem jeho postup jest škodný. — V čem jest působivý. — Iluse, kterou budí. — IV. Sliby theorie. — Jak lichotí trpící samolásce. — Hlavní vášně jakobínova. — Příznaky této vášně v jeho slohu a v jeho chování. — V očích vlastních samojediný jest cnostným vzorem a jeho protivníci jsou zlosyny. — Proto smí je zmařiti. — Dověšení této povahy. — Ztráta zdravého smyslu a zvrácení smyslu mravního.

Kapitola druhá str. 32—69

I. Vznikání strany. — Její noví příslušníci. — Jsou vzácní ve vyšší třídě a ve velkém zástupu lidovém. — Jsou četní v středním měšťáctvu a ve vyšší vrstvě lidové. — Stav a vychování, které zavádí člověka ke straně. — II. Samovolné skupiny po 14. červenci 1789. — Jak se rozcházejí. — Neúčast lidí rozumných a zaměstnaných. — Počet nepřítomných u voleb. — Vznik a zmnožení jakobínských společností. — Jejich vliv na stoupence. — Jejich rejdy a jejich libovůle. — III. Jak pojímají tiskovou svobodu. — Jejich politická úloha. — IV. Jejich středisko spojovací. — Původ a složení pařížské společnosti. — Připojuje venkovské společnosti. — Jejich vůdcové. — Fanatikové. — Pleticháři. — Jejich cíl. — Jejich prostředky. — V. Nepatrný počet jakobínů. — Prameny jejich moci. — Tvoří ligu. — Mají víru. — Jsou bez svědomí. — Uvnitř strany převaha patří skupině, která nejlépe vyhovuje těmto podmínkám.

Kniha druhá.

První etapa výboje.

Kapitola první str. 71—90

Jakobíni přicházejí k moci. — Volby roku 1791. — Rozměr míst, kterých dobyli. — I. Jejich nástroje oblehací. — Jakých prostředků užívali, aby odstrčili většinu volitelů a umírněné kandidáty. — Časté volby. — Povinnost přísahat. — II. Nesnáze a nebezpečí veřejných úřadů. — Konstitučníci vyloučení ze Sněmu zákonodárného. — III. Spolčovací právo odňato přátelům pořádku. — Útoky na jejich kroužky v Paříži a na venkově. — Zákonný zákaz konservativních spolků. — IV. Násilnosti při volbách roku 1790. — Volby r. 1791. — Účin útěku krále. — Domovní prohlídky. — „Hora“ za doby volební. — V. Zastrášení a neúčast umírně-

ných. — Lidové výbuchy v Burgundsku, Lyonsku, v Pro-
venci a ve velkých městech. — Jak volili jakobíni. —
Příklady v Aix, Dax a Montpellieru. — Netrestnost
výtržníků. — Udávání plným jménem. — Jak se působí
na sedláky. — Obecná taktika jakobínská.

Kapitola druhá str. 91—113

I. Složení Zákonodárného sněmu. — Společenský
stav poslanců. — Jejich nezkušenost, jejich neschop-
nost, jejich předsudky. — II. Stupeň jejich rozumu a
jakost jejich vzdělání. — III. Vzhled jejich zasedání. —
Okázalé výjevy klubu. — Součinnost diváků. — IV.
Strany. — Pravice. — Střed. — Levice. — Názory a
smýšlení žirondinů. — Jejich spojenci z krajní levice.
— V. Jejich prostředky výkonné. — Rozpad klubu
feuillantů. — Nátlak galerií na Sněm. — Shluknutí
venku. — VI. Parlamentní postupy. — Zneužívání pil-
ných návrhů. — Hlasování podle zásady. — Čtení hlasů
a jmen. — Zastrahování středu. — Neúčast opozičníků.
— Naprosté zmaření většiny.

Kapitola třetí str. 114—148

I. Politika Sněmu. — Stav Francie kolem r. 1791.
— Bezmoc zákona. — II. Sněm nevraživ k utlačencům
a přízniv k utlačitelům. — Dekrety proti šlechtě a
kněžstvu. — Amnestie sběhům, galejníkům a zbojní-
kům. — Zásady anarchistické a rovnoprávnické. — III.
Válka. — Dispoice cizích mocí. — Odporování krá-
ovo. — Štvaní žirondinů. — Doba a příčiny války. —
V. Tajné pohnutky vůdců. — Jejich vliv kolísá mírem.
— Nespokojenost třídy zámožné a vzdělané. — Vznik
vzrůst strany pořádku. — Sblížení krále s touto
stranou. — V. Účin války na chátu. — Její poplachy
a její zuřivost. — Druhý záchvat revoluce a její pří-
znaky. — Spolčení žirondinů a luzy. — Červená čapka
a piky. — Všeobecná výměna vlády násilné za vládu
zákonnou.

Kapitola čtvrtá str. 149—186

Departementy. — I. Příkladem Provence r. 1792. — Jakobíni rázem opanují Marseille. — Složení strany. — Klub a obecní rada. — Vypuzení pluku Ernestova. — II. Výprava Marseillanů do Aix. — Pluk odzbrojen. — Vrchní úřad vyhnán. — Nátlak na nový vrchní úřad. — III. Konstitučníci arlesští. — Výprava Marseillanů proti Arles. — Jejich výstřednosti v městě a okolí. — Vpád do Aptu, klub a jeho dobrovolníci. — IV. Jakobíni aviňonští. — Odkud sebrala se jejich armáda. — Jejich loupeže v Hrabství (Comtat). — Obecní rada aviňonská na útěku nebo ve vězení. — Zavraždění Lécuyera a vyvraždění v Glacieře. — Návrat hrdlořezů podporovaných jejich spojenci marseillskými. — Diktatura jakobínů ve Vaucluse a v Bouches-du-Rhône. — V. Ostatní departementy. — Souhlasný postup jakobínského výboje. — Zatímní útvar jakobínského státu.

Kapitola pátá str. 187—211

Paříž. — I. Nátlak Sněmu na krále. — Jeho veto maří nebo obcházejí. — Jeho ministry tupí a vyhánějí. — Právní přehmaty jeho ministrů žirondin-
ských. — Propustí je. — Přípravy ku vzpouře. — II. Těkavé a nuzácké obyvatelstvo pařížské. — Nálada dělníků. — Účin jakobínského kázání. — Revoluční armáda. — Jací jsou její branci. — První přehlídka její. — Její skutečný stav. — III. Její vůdcové. — Jejich výbor. — Jejich prostředky pobuřovací. — IV. Den 20. června. — Program. — Shromáždění. — Pochod před Sněmem. — Vpád do zámku. — Král v přítomnosti lidu.

Kapitola šestá str. 213—266

I. Rozhořčení konstitučníků. — Příčina jejich slabosti. — Žirondini znova začínají útok. — Jejich dvojitý plán. — II. Nátlak na krále. — Petion a Manuel znova dosazeni na radnici. — Ministři donuceni vzdát se. —

Jakobínská agitace [proti králi. — Nátlak na Sněm. —
Žádost obce pařížské. — Hrozby žadatelů a galerií. —
Zasedání 8. srpna. — Dvojí pohroma žirondinské stra-
tegie. — III. Žirondini pracovali pro jakobíny. — Zbrojná
moc odstraněna nebo rozkázněna. — Výzva federova-
ných. — Bresťané a Marseillané. — Veřejnost zasedání
správních sborů. — Trvalé zasedání správních sborů
a odborů. — Účin těchto dvou opatření. — Ústřední
úřadovna odborů na radnici. — Vznik a útvar revo-
luční obce (komuny). — Žirondini hledí marně za-
rážet. — Poplachy jakobínů, jejich zápal, jejich pro-
gram. — V. Večer 8. srpna. — Zasedání 9. srpna. —
Ráno 10. srpna. — Odbory. — Komisaři odborů na
radnici. — VI. Revoluční obec dosadí sebe za legální
obec. — VII. Den 10. srpna. — Síly královy. — Zmar
odporu. — Král v Národním sněmu. — Srážka v zámku
a palba Švýcarů. — Zámek vyklizen na rozkaz králův.
Reže. — Sněm zotročen a jeho dekrety. — VIII. Stav
Paříže za mezivlády. — Širé vrstvy obyvatelstva. —
Jakobíni podrušní. — Vůdcové jakobínští.